

Bhagaván Šrí Ramana Mahárši

Trest' učení

(*tamilský název díla: Upadéša Saram*)

1) Na základě zákona Stvořitele činy přinášejí plody. Je karma tím Nejvyšším? Není, neboť nemá citnost (vědomí).

2) Plody činů jsou pomíjivé a způsobují pád člověka do bezbřehého oceánu karmy a jsou tedy na překážku duchovnímu pokroku či Osvícení.

3) Činy vykonávané s oddaností k Bohu a nikoli na základě touhy po jejich plodech, očišťují mysl a tak příznivě ovlivňují duchovní pokrok.

4) Púdža (obřad), džapa (opakování Božího jména) a dhjána (rozjímání, meditace) vykonávané tělem, řečí a myslí, jsou ve vyřčeném pořadí sobě nadřazené, a tedy následná je lepší než ta předchozí.

5) Služba světu s vědomím, že svět je projevením Boha, je pravým uctíváním Boha v jeho osmi projevených podobách.

Pozn.: Pět prvků (země, voda, oheň, vzduch a éter) Slunce, Luna a projevení, coby džíva, tvoří osmerou podobu Boha.

6) Chvalozpěvy jsou dobré. Ale lepší než chvalozpěvy je hlasitě vyslovovaná džapa. Lepší než hlasitá džapa je šeptaná džapa. A lepší než šeptaná džapa je džapa prováděná pouze v°mysli. Mentální džapa, která je nazývána dhjánou (meditací), je nejlepší.

7) Nepřerušované rozjímání o Bohu, které je plynulé jako tekoucí proud rozpuštěného másla či oleje nebo jako tok řeky, je kvalitnější než přerušované rozjímání.

8) Lepší než rozjímání s rozlišujícím postojem (tzn. já jsem odlišný od Boha) je rozjímání s nerozlišujícím postojem jakožto Sóham (tzn. já jsem On), které je považováno za mocnější (ušlechtilejší) očištný prostředek.

9) Zakotvit se silou rozjímání (v postoji Sóham – já jsem On) v čistém Bytí, prostém všech představ (a přesahujícím rozjímání, že já jsem On), je nejlepší podobou zbožnosti – Bhakti. (Moudří toto nazývají Para – Bhakti.)

10) Ponoření se myslí do Niterného Jsoucná, do Srdce, coby do svého vlastního rodiště, a°zakotvení v něm, je jádrem Karmy, Bhakti, Jógy a Džňány. Je jádrem těchto čtyř cest i°jejich završením. To je naprosto jisté.

11) Mysl je zadržováním dechu krocena nebo chytána, tak jako je pták chytán do sítě. Z toho vyplývá, že ovládání dechu je pomůckou pro ovládání mysli.

12) Mysl a prána, první vybavená poznávací schopností a druhá činorodostí, jsou párem větví, majícími Átma-Šakti za svůj zdroj.

13) Dočasné pohlcení a úplné zničení jsou dva druhy zastavení mentální činnosti. Pozastavená mysl znovu vynoří, ale ne ta, která byla úplně zničena.

14) Mysl, dočasně ukonejšena zadržováním dechu, bude zničena nepřetržitým rozjímáním o°Jediné Skutečnosti (Níterném Jsoucnu).

15) Je ještě něco k vykonání pro nejlepšího z jogínů, jehož mysl byla zničena, vzhledem k tomu, že dospěl do svého vlastního skutečného stavu?

16) Když od objektů odvrácená mysl (když je obrácena do nitra a následkem toho) dosáhne rozpoznání své vlastní Vědomé Přirozenosti, tak tím dojde k tomu, co se nazývá Zřením (Svrchované) Skutečnosti.

17) Když člověk (bez ustání) hloubá a pátrá po tom, co je mysl, tak nakonec rozpozná, že zde není nic takového, co by bylo možno nazvat myslí. Toto je přímá Stezka (pro všechny).

18) Všechny myšlenkové vlny (vrittis) jsou odvislé od já-myšlenky. Vrittis utvářejí mysl. Takže rozuměj, že mysl je já-myšlenka (aham vritti).

19) Tomu, kdo pátrá po tom, odkud toto já vyvěrá (tzn. zkoumá „odkud pocházím?“), toto já (jáství) odpadá (hyne). To je pátrání po Sobě (Sebezkoumání).

20) Když je toto já zničeno, tak Srdce (spontánně) samo skrze sebe září jakožto „Já jsem Já“. Toto je Svrchovaná, vše pronikající Skutečnost.

21) Toto je míněno pojmem Já (totiž Srdce, Svrchovaná, vše pronikající Skutečnost), neboť i°tehdy, když je ego-jáství roztaveno v hlubokém spánku, Ono (Svrchované Já) nepřestává být zakoušeno coby čistá Skutečnost (a jako takové se nikdy neztrácí).

22) Nejsem tělo, sestávající z pěti obalů – totiž hrubé tělo, smysly (mysl), prána (životní proud), intelekt a nevědomost, neboť jsem provždy Jsoucí Skutečnost.

23) Kde je Vědomí, které by činilo poznatelným To, co je, a které by bylo něčím odlišným od Toho, co je? (Skutečně, Čit (vědomí), která osvětluje Sat (bytí), není od Sat ničím odlišná.) Vědomí je pouze Existencí. Já jsem pouze Vědomím.

24) Mezi Bohem a džívou (bytostí ve tvaru) existuje rozdílnost pouze co do jejich vlastností a°poznání. Svoji vlastní jsoucnou přirozeností, coby Sat, jsou oba pouze absolutní brahman.

25) Odstraněním vlastností dojde u člověka ke Zření Sebe neboli zření Níterného Jsouca a°toto Zření Sebe je Zřením Boha, neboť Bůh a Níterné Jsoucno člověka jsou jedno totéž.

26) Bytí Níterným Jsoucnem je Zřením Sebe; protože neexistují dvě jsoucna, může zde být pouze bytí nebo spočívání jakožto Níterné Jsoucno.

27) Vědomí, zbavené předmětného poznávání a zbavené rovněž nevědomosti, je Pravým Poznáním. Je zde něco k poznání, co by bylo od Jsoucná odlišné? (Předměty neexistují pro toho, kdo má Poznání, tj. předměty neexistují pro jedince, který dospěl do konečného stadia cesty poznání, jelikož jediné, co existuje, je výhradně Niterné Jsoucno.)

28) Když dojde ke Zření Sebe následkem pátrání po tom, co je vlastní skutečná přirozenost, tak nezůstane nic, než jediná Skutečnost, která je neměnným (nikdy nekončícím), nezrozeným (bez počátku), vše pronikajícím Vědomím a Blahem.

29) Božská Duše (ten, který našel svoji vlastní Božskou Přirozenost), dosahuje zde a nyní Svrchovaného Blaha, naprosto převyšujícího veškeré pojmy svobody a nesvobody.

30) Toto Sebeuvědomování, nepoutané jástvím, je nejmocnější askezí. To je slovo (učení) Ramanovo.